

Тема: ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ. МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ В ЄВРОПІ

Мета: розвивати уміння виділяти істотні ознаки з теми, узагальнювати, робити висновки, розвивати здатність учнів до пошуку та засвоєння нових знань.

Тип уроку: комбінований.

Обладнання: підручники, атласи, політична карта Європи.

Поняття : міжнародна організація, економічна інтеграція, Європейський Союз, НАТО, Шенгенська зона.

Хід уроку

I. ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МОМЕНТ

II. АКТУАЛІЗАЦІЯ ОПОРНИХ ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК

Картографічна розминка

Учитель (або учень) показують на карті країни Європи, учні називають їх та столиці. Запитання. Пригадайте, що таке економічна інтеграція. З якою метою створюють міжнародні організації? Наведіть приклади відомих вам міжнародних об'єднань. До складу яких впливових міжнародних організацій входить Україна?

III. МОТИВАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ТА ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ

Ви вже знаєте, що участь країн світу у взаємовигідному міжнародному поділі праці та обміні товарами і послугами приводить до розвитку та вдосконаленні різних форм міжнародної економічної інтеграції. Це дозволяє державам більш ощадливо використовувати ресурси та переваги територіального розподілу праці. Унаслідок регіональної економічної інтеграції країни створюють міжнародні економічні об'єднання. Багато з них вам вже відомі. Сьогодні на уроці ви дізнаєтеся, яку роль відіграють інтеграційні процеси та міжнародні організації в Європі.

Повідомлення теми, цілей і завдань уроку

IV. ВИВЧЕННЯ НОВОГО МАТЕРІАЛУ

1. Міжнародна економічна інтеграція. Європейський Союз

Основні інтеграційні об'єднання Європи: Європейський Союз (ЄС), Європейська асоціація вільної торгівлі (ЄАВТ), Європейська економічна зона, Центральнo-Європейська угода вільної торгівлі.

ЄС — найбільш потужне економічне та політичне регіональне об'єднання в Європі та світі: ВВП (за ПКС) понад 20 трил. євро., найвищі показники у світі за рівнем якості життя та доходами населення; 28 європейських держав (включаючи Велику Британію, яка розпочала процес виходу з ЄС).

Етапи розвитку ЄС: перший етап (1951-1957 рр.) — Європейське співтовариство вугілля і сталі, другий етап (1957-1967 рр.) — Європейське економічне співтовариство (ЄЕС),

третій етап (1967-1992 рр.) — Європейські співтовариства (включаючи Євроатом), четвертий етап (із 1993 р) — ЄС.

Головні досягнення ЄС: побудова спільного ринку, створення економічного і валютного союзу на основі єдиної грошової одиниці — євро, формування самостійної правової системи, перетворення на потужного учасника міжнародних відносин.

Основні органи ЄС: Європейська Комісія, Європейський Парламент, Європейська Рада (голів держав і урядів), Рада ЄС (міністри певного відомства), Європейський Суд.

Критерії для вступу в ЄС: наявність функціональної ринкової економіки; дотримання принципів свободи, демократії, поваги до прав людини і фундаментальних свобод, верховенства права; повага і захист меншин; здатність прийняти зобов'язання, що відповідають політичним, економічним і грошово-кредитним цілям ЄС; відображення законодавства Євросоюзу в національному законодавстві. Перш ніж країна подасть заявку на вступ до ЄС, вона зазвичай підписує угоду про асоційоване членство. Асоційовані члени ЄС: Туреччина, Туніс, Ізраїль, Марокко, Мексика, Південна Африка, Албанія, Чорногорія, Сербія, Грузія, Молдова, Україна (з 2017 р.)

Країни Шенгенської зони

Шенгенська зона — територія країн-учасниць Шенгенської угоди (була підписана в селище Шенген в Люксембурзі в 1985 р.). Діє подібно до єдиної держави з прикордонним контролем на зовнішньому кордоні — при в'їзді та виїзді із зони, але без прикордонного контролю на внутрішніх кордонах держав, що входять у цю зону. Включає 26 європейських держав: Австрія, Бельгія, Данія, Фінляндія, Франція, Греція, Іспанія, Люксембург, Нідерланди, Німеччина, Португалія, Швеція, Італія, Естонія, Латвія, Литва, Мальта, Польща, Чехія, Словаччина, Словенія, Угорщина, а також Норвегія, Ісландія, Ліхтенштейн та Швейцарія (останні 4 країни Шенгенської зони не є членами ЄС), а також фактично ще три європейські «карликові» держави: Монако, Сан-Марино, Ватикан.

Рада Європи

Рада Європи — найстаріша в Європі міжнародною організація (1949 р.), до складу входять 47 держав. Рада Європи сприяє співробітництву між членами організації в галузях: 1) стандарти права й законність; 2) права людини; 3) демократичний розвиток; 4) культурна взаємодія. Одним із найбільш значних досягнень Ради Європи вважається розробка та прийняття Європейської конвенції про захист прав людини й основних свобод. 1995 р. до Ради Європи вступила Україна.

Роль НАТО у загальноєвропейській системі безпеки

Історія розвитку та функції НАТО.

Організація Північно-Атлантичного договору НАТО (Nord Atlantic Treaty Organization) — військово-політичною організація, була створена 1949 р., налічує 28 держав. Основна мета діяльності — захист свободи та безпеки всіх країн-учасниць як політичними так і військовими засобами. Нині НАТО є не просто оборонним союзом. Організація перетворилася на інструмент збереження та зміцнення миру і безпеки завдяки співробітництву з іншими країнами Євроатлантичного регіону. З 1994 року НАТО започатковано програму «Партнерство заради миру», яка забезпечує основи двосторонньої співпраці організації з іншими країнами. Для держав що мають намір вступити до НАТО,

розроблений спеціальний «План дій щодо членства в НАТО» (ПДЧ НАТО). Він пропонує перелік заходів, котрі необхідно здійснити країнам-претендентам. З 1994 р. до ПДЧ приєдналася Україна.

V. УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЗНАНЬ

Дискусія

Наслідки (позитивні та негативні) вступу України до ЄС та НАТО.

VI. ПІДСУМОК УРОКУ.

VII. ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ